زیارت، تجدید عهد با خط امامت

سید عباس رفیعی پور

چرا زیارت؟

زیارت در اسلام، به ویژه در فرهنگ غنی تشیع، از جایگاه والایی برخوردار است. اولیای الهی و امامان معصوم ایش پیروان خود را دعوت به زیارت کردهاند و پاداش فراوانی برای «زائر» برشمردهاند.

وادی زیارت، پیش از آن که وادی معقولات و محاسبات عقلی باشد، وادی دل و جذبه درون است. پیش از آن که «عقل» محاسبه کرده و دریابد که چرا؟ «دل» فرمان می دهد و زائر را به مزار می رساند. زائر اگر بداند و بشناسد که مورد زیارت «کیست»، دیگر نمی پرسد: «کجاست»؟ و به راه می افتد و همچون خضر این به دنبال آب حیات و همچون موسی این در پی «عبد صالح» روان می گردد تا برسد و بیابد و بهره برگیرد و کامیاب شود.

و در فرهنگ والای تشیع، معشوقهای برین، خدا و رسولاند و ائمه اطهار المی و نیز صدیقین و پاکمردانی هستند که در راه احیای مکتب، جان در طبق اخلاص نهادند و لایق محبت شدند و دین هم بر پایه محبت می چرخد. اساساً به تعبیر زیبای امام

۲۸ ■ رەتوشە مېلغان اربعين

صادق الله « هَل الدِّينُ إِلَّا الحُبُّ؛ آيا دين، چيزى جز محبّت است؟»

آری، «محبّبت» پشتوانه «زیارت» است و آنکه عشق و شوق دارد، به زیارت می رود.

زیارت، زبانِ علاقه و ترجمان وابستگی قلبی و نمودی از احساسِ درونی و نشانی از محبّت و دلیلی بر عشق و علامتی از تعلّق خاطر است.

فيض حضور

وقتی مَزُور، در خاطر زائر باشد، زائر هم در خاطر مَزُور است. وقتی به پیامبر عَیْشُو و امامان معصوم ایشِ و امام زادگان سلام می دهیم، آنان توجه دارند و جواب سلام ما را می دهند. در زیار تنامه ها، در موارد متعدّدی چنین تعابیری وجود دارد که خطاب به مَزُور گفته می شود: «اُشهَدُ اُنّک تَسمَعُ کَلامِی و تَشهَدُ مَقَامِی؛ شهادت می دهم که تو سخن و کلام مرا می شنوی و شاهد این مقام و موقعیت زیارتِ من هستی.»

در این خصوص از پیامبر خدا گیا نقل شده که فرمود: «إِنَّ لِلَهِ مَلائِکَةً سَیاحِینَ فِی الأَرضِ یَبَلِّغُونی عَن أُمَّتِی السَّلامَ؛ آخدا را فرشتگانی است که در زمین می گردند و سلامها و درودهای امّتم را بر من می رسانند.»

و در روایت دیگر فرموده است: «مَن سَلَمَ عَلَی فِی شَیءٍ مِنَ الأَرضِ أُبلِغتُهُ وَ مَن سَلَمَ عَلَی فِی شَیءٍ مِنَ الأَرضِ أُبلِغتُهُ وَ مَن سَلَمَ عَلَی عِندَالقَبرِ سَمِعتُهُ ؟ آهر که بر من سلام دهد، از هر سرزمینی که باشد، به من رسانده می شود و اگر در کنار قبرم سلام بدهد، نیز می شنوم.»

۱. بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۶۹، ص۲۳۷.

۲. وسائل الشيعه، شيخ حرّ عاملي، ج ۱۴، ص٣٣٨.

٣. همان.

هنگامی که زیارت پیامبر عَیْشُ در حالِ مرگ و حیات یکسان است و آن حضرت و دیگر معصومین المی به سلام ما پاسخ می دهند، سلام دادن بر آنان؛ چه از نزدیک و چه از دور، چه با صدای بلند و چه آهسته، ارتباطی روحی و معنوی است؛ مگر می شود انبیا و معصومین المی سلام و تحیت ما را بشنوند و هیچ بذل توجهی نداشته باشند؟ و اینجاست که باید گفت محبت، یکطرفه نیست.

لزوم و اهمیت زیارت قبور امامان

امام هشتم شیعیان جهان، در مورد عهد و پیمانی که هـر امـامی بـر گـردن رهـروان خود دارد، فرموده است:

«... لِكُلِّ إِمَامٍ عَهداً فِي عُنُقِ أُولِيائِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ إِنَّ مِن تَمَامِ الوَفَاءِ بِالعَهدِ زِيارَةِهم وَ تَصدِيقاً بِمَا رَغِبُوا فِيهِ كَانَ أَئِمَّتُهُم زِيارَة قُبُورِهِم، فَمَن زَارَهُم رَغَبَةً فِي زِيارَتِهِم وَ تَصدِيقاً بِمَا رَغِبُوا فِيهِ كَانَ أَئِمَّتُهُم شُفَعَاءَهُم يومَ القِيامَة! براى هر امامى به گردن شيعيان و هوادارانش پيمانى است؛ از جمله وفا به اين پيمان، زيارت قبور آنان است. پس هركس از روى رغبت و پذيرش، آنان را زيارت كند، امامان در قيامت شفيع او خواهند بود.»

بر اساس همین وفای به عهد است که شیعه همواره در احیای نام و یاد و زیارت قبور اولیای دین، چه رنجها که کشیده و چه شهیدها که داده است و اکنون نیز این خط ایثار و شهادت دوام دارد و زیارت ادامه همین خط است و تبریک و توسل و استشفا و استشفاع، فیض گیری از آن معنویات است که سیره و روش گذشتگان صالح ما نیز همین بوده است.

امام صادق الله عليه به نقل از پدر و جد بزرگوارش می فرماید: «رسول الله عَلَيْلُ به

۱. وسائل الشيعه، شيخ حرّ عاملي، ج ۱۰، ص۲۵۳، ح ۵.

+ ۳ ■ رەتوشە مېلغان اربعين

حضرت على الله فرمود: اى اباالحسن، خدا قبر تو و قبرهاى فرزندان تو را، بقعههايى از بقاع بهشت قرار داده و دلهاى پاكان از خلق خود را چنان به سوى شما گرایش داده است که در راه شما و تعمیر قبور شما، همه نوع ناملایمات و رنجهایى را تحمل مى کنند و پیوسته به زیارت قبور شما مى روند و بدین وسیله، به خدا تقرب مى جویند و عرض ارادت به رسول خدا تقیر شما مى نمایند.

علی جان! این افراد، به شفاعت من نایل میشوند و وارد حوض من میگردند؛ و فردا اینان، زائران و همسایگان من در بهشت خواهند بود.

علی جان! هر که قبور آنان (امامان) را تعمیر کرده و در محافظتش بکوشد، مثل آن است که در ساختن بیتالمقدس، به سلیمان بن داوود کمک کرده باشد و ثواب زیارت قبور ائمه این برابر با ثواب هفتاد حج پس از حَجّهٔ الاسلام (حج واجب) می باشد و زائر هنگام بازگشت از زیارت شما، مانند روز ولادت از مادر، از معاصی پاک می شود. پس ای علی جان، خوشحال باش و دوستداران خود را به نعمتی مرده ده که نه چشمی دیده، نه گوشی شنیده و نه بر قلب انسانی خطور کرده است...». ا

زیارت قبور در سیره اهلبیت ایلا

۱. وافی، ملا محسن فیض کاشانی، ج ۱۴، ابواب الزیـارات، ص۱۳۳۳؛ بحـارالانوار، علامـه مجلسـی، ج ۱۳۳۳، ص۱۲۰، حدیث ۲۲.

۲. وسائل الشيعه، شيخ حر عاملي، ج ۱، ص۲۷۸.

امام صادق الله فرمود: «حضرت فاطمه الله پس از وفات پیامبر الله هفتاد و پنج روز بیش تر زنده نبود و در این مدت، خندان و خوشحال دیده نشد. هر هفته، روزهای شنبه، دوشنبه و پنجشنبه به زیارت قبر شهیدان احد می آمد. آنگاه به یاد خاطرات گذشته می گفت: پیامبر این مکان مستقر بود و مشرکین در آنجا و سپس قبر عمویش حمزه را زیارت می کرد و در آنجا نماز می خواند و اشک می ریخت و برایش رحمت می طلبید و از خدا برای او آمرزش می خواست."

سیره پیامبر خدا گیا این بود که مرقد مطهر مادرش حضرت آمنه ایک را زیارت می کرد و کنار تربت او می گریست و کسانی را که دور ایشان بودند نیز می گریاند. أو امام حسین الله هر شب جمعه به زیارت قبر برادرش امام حسن مجتبی الله می رفت.

۱. کافی، کلینی، ج ۶، ص ۵۶۱.

٢. محجة البيضاء، ملا محسن فيض كاشاني، ج ٨، ص٣٤٥.

۳. همان، ج ۸، ص۲۸۰.

۴. همان، ج ۸، ص۳۴۵.